

HISTÒRIES DE DONES OBLIDADES. AVUI: DUODA

Duoda, una mare forta a la distància (803-843) // Comtessa i escriptora

QUAN EL JOC POLÍTIC DEL SEU MARIT LA VA ALLUNYAR DELS FILLS, VA BUSCAR LA MILLOR MANERA PER SEGUIR EDUCANT-LOS. I VA TROBAR LA SOLUCIÓ EN LA REDACCIÓ DEL “*LIBER MANUALIS*”, UN LLIBRE QUE TAMBÉ LI VA SERVIR PER NO TRENCAR EL FIL D’AMOR AMB ELS SEUS PLANÇONS.

Una vegada hi havia un comte que es va enamorar bojament d’una emperadriu bellíssima, casada amb el rei més poderós de l’època. La història s’embolica molt a partir d’aquí, és clar. I és tan atractiu l’argument que surt a la *Crònica* de Miquel Desclot, a *Curial e Güelfa* i a *Tirant lo Blanc*. Els inspiradors de la llegenda van ser Bernat de Septimània, comte de Barcelona, i Judit de Baviera, l’esposa del rei franc Lluís el Pietós.

Si hi va haver passió o si els van acusar d’adulteri per raons polítiques, no ho sabrem mai. El que és segur és que el comte Bernat va tenir molts conflictes a la cort franca, i que en va mantenir sempre allunyada la seva esposa, Duoda.

S’havien casat l’any 824 i la parella va tenir tres fills: Guillem, Bernat i Regelindis. Però la família no va conviure mai sota el mateix sostre, perquè el comte va fer que la seva dona es quedés al castell d’Usés, a Occitània, mentre ell era a la cort estimant i conspirant a parts iguals.

Duoda era una dona culta, intel·ligent i amb molts recursos al seu voltant, i va aprendre a governar el castell de manera eficaç, a gestionar les terres per aconseguir treure'n un bon rendiment i fins i tot va negociar préstecs per a les operacions armades del seu marit. Potser no li sabia greu estar lluny del comte, però el que la va esqueixar és que ell s'endugués els fills per utilitzar-los com unes peces més del seu joc polític.

Sola i enyorada, Duoda es va dedicar a escriure el conegut com a *Manual per al meu fill (Liber Manualis)*, un llibre pensat per transmetre valors morals i religiosos i ensenyaments pràctics al seu primogènit, Guillem. “Després de residir lluny de la vostra presència, [...] he procurat que et sigui transcrit i adreçat aquest llibret que correspon a la intel·ligència de la meva petitesa”, va escriure.

Volia continuar educant-lo encara que fos a distància, però sobretot necessitava mantenir el fil d'amor entre mare i fill, que ell la trobés entre les pàgines del recull cada cop que necessités el seu consell o escalf. Per això va escriure el llibre amb un estil molt personal: parlés del que parlés, era Duoda, la mare, a que reflectien aquelles paraules.

Una dona forta i adolorida que no es va resignar a desaparèixer de la vida dels seus fills, encara que no els va tornar a veure més.

* * * * *

Un buda poc discret. L'any 803, després de quasi noranta anys d'esgratinyar la roca, s'acaba la construcció del Gran Buda de Leshan, a la Xina. Amb setanta metres d'alçada, aquest buda és el més alt del món.

Adéu, imperi Carolingi. El tractat de Verdun, que es va signar l'any 843, va comportar la divisió de l'imperi Carolingi en tres zones, una per a cadascun dels néts de Carlemany. Havia arribat la fi de l'imperi Carolingi.

* * * * *